

قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد

اتحاد برای صلح: تضمین حفاظت از غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه در غزه

مجمع عمومی،

با یادآوری قطعنامه 377 (V) مورخ 3 نوامبر 1950، معروف به “اتحاد برای صلح”، که تأیید می‌کند هنگامی که شورای امنیت به دلیل عدم توافق بین اعضای دائم خود از انجام مسئولیت اولیه خود برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی بازمی‌ماند، مجمع عمومی باید فوراً موضوع را بررسی کرده و توصیه‌های مناسبی صادر کند، از جمله استفاده از نیروی مسلح در صورت لزوم، برای بازگرداندن صلح و امنیت بین‌المللی،

تأیید مجدد اصول و اهداف منشور سازمان ملل متحد، به‌ویژه تعهد به حفظ حقوق بشر، ترویج عدالت و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی،

با یادآوری اعلامیه جهانی حقوق بشر (UDHR)، مصوب 10 دسامبر 1948، که حقوق غیرقابل انتقال همه انسان‌ها به زندگی، آزادی و امنیت شخصی را تثبیت کرده و تأکید می‌کند که “هرگز دوباره” باید برای همه بدون هیچ‌گونه تبعیضی صدق کند،

تأیید مجدد کنوانسیون‌های ژنو 1949 و پروتکل‌های الحاقی آن‌ها، که چارچوب قانونی برای حفاظت از غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه در طول درگیری‌های مسلحانه را تعیین می‌کنند، و یادآوری اینکه همه طرف‌های درگیری ملزم به رعایت این تعهدات هستند،

با یادآوری کنوانسیون پیشگیری و مجازات جرم نسل‌کشی 1948، که دولت‌ها را موظف به پیشگیری و مجازات اعمال نسل‌کشی می‌کند، و با نگرانی عمیق به احکام دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) در اقدامات موقت خود در تاریخ 26 ژانویه 2024 توجه دارد، که به اسرائیل دستور داد اقدامات فوری و مؤثری برای حفاظت از فلسطینیان در غزه در برابر خطر نسل‌کشی از طریق تضمین کمک‌های بشردوستانه کافی و فراهم کردن خدمات اساسی انجام دهد،

تأیید مجدد اصل مسئولیت حفاظت (R2P)، که در سال 2005 توسط مجمع عمومی تأیید شد و بیان می‌دارد که جامعه بین‌المللی مسئولیت دارد جمعیت‌ها را از نسل‌کشی، جنایات جنگی، پاکسازی قومی و جنایات علیه بشریت محافظت کند، هنگامی که یک دولت به وضوح در انجام این کار شکست می‌خورد، و این مسئولیت شامل اقدام جمعی از طریق سازمان ملل متحد است،

با نگرانی عمیق توجه دارد به شکست مکرر شورای امنیت سازمان ملل متحد در اقدام قاطع برای رسیدگی به بحران بشردوستانه در غزه، به دلیل استفاده از حق وتو توسط ایالات متحده، اخیراً در 20 فوریه 2024، برای جلوگیری از قطعنامه‌ای که خواستار آتش‌بس فوری بود، که بدین ترتیب مسئولیت اولیه شورا برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را مختل کرد،

ابراز نگرانی از عدم پایبندی اسرائیل به قطعنامه‌های شورای امنیت، از جمله قطعنامه 2728 (2024) که خواستار آتش‌بس فوری است، و همچنین اقدامات موقت الزام‌آور قانونی دیوان بین‌المللی دادگستری، همان‌طور که توسط سازمان عفو بین‌الملل در 28 فوریه 2024 گزارش شده، که عدم اطمینان اسرائیل از کمک‌های بشردوستانه کافی و ادامه عملیات نظامی آن، از جمله برنامه‌هایی برای تشدید در رفح، را که خطر پیامدهای فاجعه‌بار بیشتری برای غیرنظامیان دارد، مستند کرده است،

با نگرانی شدید نسبت به بحران بشردوستانه ادامه‌دار در غزه، که با آوارگی گسترده، ناامنی غذایی، دسترسی محدود به مراقبت‌های بهداشتی و هدف قرار گرفتن غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه مشخص شده است، همان‌طور که توسط موسسه سلطنتی الکانو در 1 مارس 2024 گزارش شده، که شکست جامعه بین‌المللی در اجرای مؤثر R2P در این زمینه را برجسته می‌کند،

به رسمیت می‌شناسد که ماشین‌آلات رنج انسانی در غزه، شامل تلفات گسترده غیرنظامی، شرایط زندگی وخیم به دلیل محاصره‌ها و اقدامات نظامی، یک مورد آشکار و فوری برای اعمال مسئولیت حفاظت را تشکیل می‌دهد، و عدم اقدام، اعتبار حقوق بین‌الملل و سازمان ملل متحد را تضعیف می‌کند،

تعیین می‌کند که وضعیت در غزه تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌المللی است و نیازمند اقدام فوری و جمعی مجمع عمومی تحت مأموریت “اتحاد برای صلح” برای حفاظت از غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه و حفظ اصول حقوق بین‌الملل است،

اقدام می‌کند تحت فصل چهارم منشور سازمان ملل متحد و مطابق با قطعنامه 377 (V)،

بندهای عملیاتی اصلی

1. تقاضا می‌کند آتش‌بس فوری و پایدار در غزه برای توقف تمام عملیات نظامی، حفاظت از غیرنظامیان و امکان تحویل امن و بدون مانع کمک‌های بشردوستانه، در راستای اقدامات موقت دیوان بین‌المللی دادگستری و قطعنامه‌های شورای امنیت؛
2. درخواست می‌کند برای استقرار فوری یک نیروی حفاظت بین‌المللی، تحت نظارت سازمان ملل متحد، به غزه برای تضمین ایمنی غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه، محافظت از آن‌ها در برابر خشونت بیشتر و تسهیل تحویل کمک‌های حیاتی، از جمله غذا، تجهیزات پزشکی و سرپناه؛
3. از همه کشورهای عضو می‌خواهد که به تعهدات خود تحت حقوق بین‌الملل، از جمله احکام دیوان بین‌المللی دادگستری و کنوانسیون نسل‌کشی، پایبند باشند و هرگونه حمایت - نظامی، مالی یا دیپلماتیک - از اسرائیل که ممکن است به نقض‌های ادامه‌دار حقوق بشردوستانه بین‌المللی در غزه کمک کند، متوقف کنند؛
4. درخواست می‌کند از کشورهای عضو که ظرفیت ارائه حمایت نظامی دارند، پرسنل، تجهیزات و منابع را برای نیروی حفاظت بین‌المللی فراهم کنند و اطمینان حاصل کنند که چنین نیرویی تحت مأموریت روشنی برای حفاظت از غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه مطابق با حقوق بشردوستانه بین‌المللی عمل می‌کند؛
5. تشویق می‌کند کشورهای عضو که قادر به ارائه حمایت نظامی نیستند، حمایت لجستیکی، از جمله حمل‌ونقل، ارتباطات و زیرساخت‌ها، و همچنین کمک‌های بشردوستانه را برای رفع نیازهای فوری مردم غزه، از جمله دسترسی به

آب تمیز، مراقبت‌های بهداشتی و آموزش، فراهم کنند؛

6. تأیید می‌کند که استقرار نیروی حفاظت بین‌المللی و ارائه کمک‌های بشردوستانه با مسئولیت حفاظت سازگار است، به عنوان یک اقدام جمعی برای جلوگیری از جنایات بیشتر و حفظ حقوق اساسی مردم فلسطین؛

7. درخواست می‌کند از دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) که تحقیقات خود در مورد جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت ادعایی در غزه را تسریع کند و از کشورهای عضو می‌خواهد که به طور کامل با دیوان کیفری بین‌المللی همکاری کنند تا مسئولیت افراد مسئول تضمین شود؛

8. ارجاع می‌دهد هرگونه اعتراض از سوی اسرائیل یا ایالات متحده به اجرای این قطعنامه به دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) در لاهه برای رسیدگی، و تأیید می‌کند که درهای عدالت برای رسیدگی به نقض‌های حقوق بین‌الملل باز می‌مانند؛

9. درخواست می‌کند از دبیرکل که ظرف 30 روز به مجمع عمومی در مورد اجرای این قطعنامه، از جمله تأسیس نیروی حفاظت بین‌المللی، تحویل کمک‌های بشردوستانه و پیشرفت در جهت پاسخگویی برای نقض‌های حقوق بین‌الملل گزارش دهد؛

10. تصمیم می‌گیرد که در این موضوع همچنان درگیر بماند و در صورت بدتر شدن وضعیت در غزه یا عدم اجرای مؤثر اقدامات ذکر شده در این قطعنامه، یک جلسه ویژه اضطراری برگزار کند.